உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தொண்டர்

திருநாமக்கோவை

காப்பு

மெய்யன்பர் நாமமெல்லாம் வெவ்வேறு போற்றிடனவங்
கையன் திருவடியே காப்பு.

நூல்

தில்லைவா ழந்தணர்கள் சீர்நீல கண்டனார்
இல்லை யளித்த வியற்பகையார் - தொல்லை
இளையான் குடிமாறர் மெய்ப்பொருளா ரென்றும்
இளையா விறன்மிண்ட ரின்பம் - அளவுமமர்
நீதி யெறிபத்தர் நீண்டபுக ழேனாதி
நாதர்திருக் கண்ணப்பர் நற்கலயர் - மேதகுசீர்
மானக்கஞ் சாறரரி வாட்டாய ரானயர்
ஞானத் திருமூர்த்தி நாயனார் - மேன்மை
முருகர் பசுபதியார் முன்னாளைப் போவார்
திரிசி திருக்குறிப்புத் தொண்டர் - மருவுமறைச்

சண்டேசர் வாகீசர் தக்க குலச்சிறையார்
கொண்ட மிழலைக் குறும்பனார் - தொண்டுசெயும்
நீள்காரைக் காலம்மை யப்பூதி நீலநக்கர்
மூனா னமிநந்தி முத்தமிழை - ஆளுந்
திருஞான சம்பந்தர் செய்பகலிக் காமர்
அருண்மூலர் தண்டி யடிகள் - வருமூர்க்கர்
சோமாசி மாறனார் சாக்கியனார் சூழாக்கூர்
நாமார் சிறப்புலியார் நற்றேண்டின் - ஏமச்
சிறுத்தொண்டர் சேரமான் செய்யகண நாதர்
விறற்களந்தைக் கூற்றுவனார் விஞ்சைத் - திறத்துமிகும்
பொய்யடிமை யில்லாப் புலவர் புகழ்ச்சோழர்
மொய்கொ ணரசிங்க முனையரையர் - ஐயாதி
பத்தர்கலிக் கம்பர் கலியர்பகர் சத்தி
கைத்தபுல னையடிகள் காடவர்கோன் - மொய்த்தகணம்
புல்லனார் காரிநெடு மாறர்புகழ் வாயிலார்
நல்ல முனையடுவார் நாயனார் - மல்குகழற்
சிங்க ரிடங்கழியார் தஞ்சைச் செருத்துணையார்
கொங்கார் புகழ்த்துணையார் கோட்புலியார்-அங்கணர்க்குப்
பத்தராய்த் தாழ்வார் பரமனையே பாடுவார்
சித்தஞ் சிவன்பாலே சேர்த்துள்ளார் - நித்தமும்
முத்திநெறி காட்டு முதல்வர் முழுதுணர்ந்தோர்
பித்தனுறை யாரூர்ப் பிறந்தார்கள் - அத்தனையே
முப்போதுந் தீண்டுவார் முழுநீறு பூசுவார்
அப்பாலு மீச னடிச்சார்ந்தார் - மெய்ப்பூசல்
மானியார் நேசனார் வாழ்செங்கட் சோழனார்
பான்மையார் நீலகண்டப் பாணனார் - மேன்மைச்

சடையரிசை ஞானியிவர் தம்மையெல்லாஞ் சேர்த்துத்
தொடையாகப் பாடியவன் றொண்டர் - அடியிணைகள்
சிந்தனைசெய் திந்தத் திருநாமக் கோவைதனை
மந்திரமாக் கொண்டு மயிர்சிலிர்த்து - நைந்துருகி
மெய்யன்பா லென்றும் விளம்பப் பெறுவார்கள்
கைதவமும் புல்லறிவுங் கற்பனையு - மையலுந்தீர்ந்
தத்துவிதா னந்த வகண்டபரி பூரணத்தின்
நித்தியமா வாழ்வார் நிசம்.

திருத்தொண்டர் திருநாமக்கோவை
முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

பஞ்சாக்கரதேசிகர் மாலை

கட்டளைக்கலித்துறை

அறிவே யருட்செல்வ மேநிறை வேயர சேயடியா
ருறவே யென்னுருயி ரேமணி யேயுரு காதநெஞ்சிற்
பிறிவே துரியங் கடந்த சிவானந்தப் பேரமுதச்
செறிவே கருணைப் பிழம்பே பஞ்சாக்கர தேசிகனே. க

பொய்யும் கவடுங் கொடுமையும் வஞ்சமும் பூண்டபொல்லாக்
கையன் கலதி முழுமூட னேனுநின் கண்ணருளா
லுய்யும் படியென்று கூடுமெந் தாயுண்மை யாளரன்பு
செய்யுந் துறைசையுட் டேவேபஞ் சாக்கர தேசிகனே. உ

பரிசறி யேனருட் பண்பறி யேனெனைப் பற்றும்வினைக்
கரிசறி யேனது மாற்றறி யேன்கல ரோடிணங்கித்
துரிசுக ளேசெயும் பொல்லா வுலகத் தொழும்பனுக்குன்
றெரிசனங் கிட்டுவ தென்றோபஞ் சாக்கர தேசிகனே. ங

மருவே னுனதடி யார்திருக் கூட்ட மருவிவஞ்ச
மொருவேன் மகளிர் விழிக்கடை நோக்குக் குளம்பதைத்து

வெருவே னடிமையு மென்நா ஞனதருண் மேவுவனே
திருவா வடுதுறைத் தேவேபஞ் சாக்கர தேசிகனே. ௪

ஆனந்த வாழ்வி லடியாரெல் லாரு மகங்களிப்ப
நானிந்த மாயத் தொடக்கினில் வீழ்ந்து நலிதனன்றே
வானந்த நீண்ட மதிலா வடுதுறை வாழ்முதலே
தேனுந்து பங்கயத் தாளாய்பஞ் சாக்கர தேசிகனே. ௫

வற்றாக் கருணைத் திருநோக்கு நின்முக மண்டலமுஞ்
சற்றே முகிழ்த்த குறுமூர லுந்தட மார்பழகும்
பொற்றாளுஞ் சின்முத் திரையுநெஞ் சூடு பொறித்துவைப்பாய்
செற்றார் புரஞ்செற்ற தேவேபஞ் சாக்கர தேசிகனே. ௬

தேறாத நெஞ்சுந் தெளியாத சிந்தையுந் தேங்கியின்ப
மூறாத கண்ணு மொழியாக் கவலையு முன்புகழே
கூறாத நாவு மெனக்கே தருமென்று கூட்டினையே
சீறா தருள்செயுந் தேவேபஞ் சாக்கர தேசிகனே. ௭

நின்னரு ளோக்கினுக் கெவ்வள வேனு நெகிழ்ந்துருகா
தென்னுடை வன்மன மின்னார் விழிக்கடைக் கென்னிலந்தோ
வன்னியி னேர்மெழு காயுரு காநிற்கு மாயமென்னே
செந்நெறி யாய்நின்ற தேவேபஞ் சாக்கர தேசிகனே. ௮

பிறவித் துயரினி யாற்றே னடைக்கலம் பேயுலகின்
மறுகித் திரிந்தலைந் தெய்த்தே னடைக்கல மங்கைநல்லா
ருறவைத் தவிர்த்துய்யக் கொள்வா யடைக்கல முண்மையன்பர்
செறிவுக்குள் வாழுமெய்த் தேவேபஞ் சாக்கர தேசிகனே. ௯

இருவினை தாமிவை மும்மல மீங்கிவை யீதுசிவங்
கருவுறு மாருயி ருண்மை யிதுவென்று காட்டவல்ல
குருபர னீயன்றி வேறறி யேனிக் குவலயத்திற்
றிருவெண்ணெய் மெய்கண்ட தேவேபஞ் சாக்கர தேசிகனே.௰

பஞ்சாக்கரதேசிகர் மாலை

முற்றிற்று.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

உலகுடையநாயனர்
அருளிச்செய்த

கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்

மலமெனுந் தடத்திற் கருமசே தகத்தின்
மாயையாங் கிழங்கிலங் குரித்து
மன்னுமூ வெட்டாங் தத்துவ நாள
மலரிதழ் வித்தையேழ் வித்தை
நலமிகு மீசன் சதாசிவ மிரண்டு
நண்ணுகே சரங்களாஞ் சத்தி
நற்பொருட் டாகு நாதமே விந்து
நயந்தகண் ணமென விரவி
இலகுமென் னுடலப் பதுமபீ டிகைநீ
யிருந்தரு ளாசன மெனமல்
எனதுபுக் கிலதா யெண்ணினேன் றெளிய
வியலருட் பார்வைதந் தனையே
அலகிலா வுயிர்கண் மலநடைக் கிலையா
யருணடைக் குண்மையாய் நின்ற
ஆவடு துறைசை யம்பல வாண
வடியவர்க் கருளுமா நிதியே. க

புசிப்பினல் வினையாற் சகலனு மென்பாற்
புசிப்பொடு வினையுமாய்ப் புகுந்து
புல்லிய வரவின் வாய்ப்படு மணிகொள்வார்
போன்மலத் தெனைவெளிப் படுத்தி
நசிப்பிலாக் கருணை யுருவமாய் வந்து
ஞானபா தத்தைநீ ரைந்தா
நண்ணுகா ரியத்தா லெனக்குப தேச
நல்குநின் பெருமைநா னறியேன்
வசிக்குமைந் தொழிலின் மலநடை நான்காய்
மற்றொரு தொழிலரு ளடையாய்
மன்னுயிர்க் கிரங்கி நடத்தொழில் புரியும்
வள்ளலே மருவுசித் திடத்தும்
அசித்தினு நீங்கா தகண்டமாய் நிறைந்த
வருட்பரி பூரணக் கடலே
ஆவடு துறைசை யம்பல வாணு
வடியவர்க் கருளுமா நிதியே. ௨

சிவனே வியாபி யவத்தையி லிழிந்து
திரும்புதல் குற்றமாங் கருவி
சேருதல் பிரித லில்லையா முறையிற்
செயற்படுங் கருவியே தெரியுந்
தாவிலா வறிவு தங்கின விடமே
தகுமுயிர்க் கிருப்பிட மென்று
சாற்றியென் னுளத்தி லையமுந் திரிவுந்
தவிர்த்தெனை யாண்டுகொண் டனையே
பாவனை கடந்த வுனைவச மாக்கப்
பாசமும் பசுவுமா ஞானம்

பற்றிநாட் டத்தை முகிழ்த்துவாய் நீரைப்
பசையறப் பருகுவார் தங்கள்
அவல்சேர் கிட்டை யபாயமாய்க் கருதி
யதற்கியல் பினைபளித் தவனே
ஆவடு துறைசை யம்பல வாண
வடியவர்க் கருளுமா நிதியே. ௫

நாலுகை தனிலே நாலுகை யமைப்பு
நற்றுடி முளரியை நயந்து
நளினபா தத்தி னென்றெடுத் தொன்றை
ஞானவான் பொதுவிலே நாட்டிக்
கோலமார் கூத்து விடாதநீ யுன்றன்
குலமிரண் டென்குல மிரண்டுங்
குறுகிடா வண்ண மின்பமா யென்பாற்
கூத்தையுங் கொண்டதெப் படிதான்
ஏலுமா மலர்க்காய் நாசிகை வேழ
மெறிந்தநீ சினகரந் தகர்க்க
எப்படி பொறுத்தா யிதற்குமேல் வினையு
மில்லையென் றுரைத்தது மிலையோ
ஆலநீ ழலிலே யயன்றரு புதல்வர்க்
காகம முரைத்தபூ ரணனே
ஆவடு துறைசை யம்பல வாண
வடியவர்க் கருளுமா நிதியே. ௬

முந்தநான் செய்த விதத்தினுக் கிதமே
முடித்தவா பிறப்பினை முடிப்பாய்

மூளுமிக் காலத் திவ்வுடல் வினைபை
முற்றுநின் ளெழிலெனக் கொள்வாய்
நந்திடா வென்னை யுனக்குட லாக்கி
நண்ணுமென் னுயிருமாய் நபப்பாய்
நாடிலுன் கருணைக் கேற்றகைம் மாறு
நான்செய முடியுமோ நவில்வாய்
சிந்தைமெய் வாக்கு மூன்றினு முயிர்கள்
செய்வினை கொடுத்திட வதற்காத்
தேகமே கொடுத்து மலபரி பாகஞ்
செய்தறி வினிற்பவ முடித்த
அந்தமார் குரவர் சிகாமணி நீயே
யண்ணலே பென்னுயிர்க் கமுதே
ஆவடு துறைசை யம்பல வாணு
வடியவர்க் கருளுமா நிதியே. ௭

காந்தமுன் கரும்பொன் கதிரின்முன் படிகங்
ககனநேத் திரவொளி தாரை
கலைமதி பொருந்துந் தன்மைபா யுனது
கருணையி னுள்ளுறக் கலந்து
மாந்திய கனியு மதுரமும் பண்ணு
மருவுறு மோசையு முடனும்
மன்னிய வுயிரும் போலமுன் றில்லா
வகையிரண் டல்லது மானேன்
எய்ந்தமுன் றவத்தை யுயிரினுக் காதி
யிருக்கினும் வினைமுதிர்ச் சியினல்
இரண்டுமுன் னடாத்தி மலபரி பாக
மியற்றிமற் றென்றையீ ரைந்தாய்

ஆய்ந்தகா ரியமா வவத்தையோ ரைந்தி
னடக்கினா னறிந்திடச் செய்த
ஆவடு துறைசை யம்பல வாணா
வடியவர்க் கருளுமா நிதியே. ௬

என்னையு முன்னையுந் தன்னையுங் காட்டா
திந்திய விடயமே காட்டி
இயல்வினை மாயை யிரண்டையு மென்னையு
மிணக்கிய வாணவ மலத்தின்
தன்னூறு வழிநின் சத்தியை நடாத்தித்
தருமதன் சத்திக ளெல்லாந்
தயங்குநின் னுருவ மூன்றினான் மாற்றித்
தாணிழ றந்துகாத் தனையே
கன்னலங் கழனிக் காழிமா நகரிற்
கவுணிய விரண்டுளா னமுமே
கற்றிடா துணர வீர்க்கிடை போகாக்
கதிர்முலைப் பால்கறந் தளித்த
அன்னைதன் பசுவாந் தன்மையை யகற்றி
யாதரித் தருள்கொடுத் தவனே
ஆவடு துறைசை யம்பல வாணா
வடியவர்க் கருளுமா நிதியே. ௭

தணவிலா மலத்தின் குருடனேற் குடலந்
தானொரு கோலெனக் கொடுத்துச்
சத்தமே யாதி விடயமோ ரைந்தின்
றன்வழி புசித்திடத் தந்து

குணவழி கடவார் குணவழி நடந்து
குணத்தினைத் திருப்புவார் போலக்
கொடுவினை யொப்புச் சத்திநி பாதங்
கூர்மல பாகமுங் குறித்தே
இணையிலா வின்ப வடிவமா முன்னே
டென்னையு மிரண்டற வைத்தாய்
ஏழையே னுன்ற னடியருக் கடியா
னென்னவும் பற்றிலே னரவின்
அணைதுயி லெழுந்தே யருவிகண் பொழியு
மரியரிக் குரைத்தகூத் துடையாய்
ஆவடு துறைசை யம்பல வாண
வடியவர்க் கருளுமா நிதியே. அ

இருங்கடன் மணலை யெண்ணினு முவர்நீ
ரிவ்வள வென்னவளந் திடினும்
இருவினைக் கிடா வெடுத்தவென் னுடல
மெண்ணிறந் தனவிவை பொழிய
வருஞ்சிவ தருமந் தன்னினுன் றிருமுன்
வந்தனை செய்துனக் களிக்க
வாய்த்தவிவ் வுடலே யெனக்குப கார
மாகவே வந்திடு முடல்காண்
பெருஞ்சிவ னடியார் வேடமுற் றிடாநாள்
பிறனெனத் திருவுளத் துறுமற்
பேதையேன் றன்பா லேக்கொடு பரிசம்
பிறங்குபா வனைத்தொழில் பெருக்கி
அருந்திறன் மலந்தீர்த் தறிவினைத் திருப்பி
யாண்டருள் கருணையங் கடலே

ஆவடு துறைசை யம்பல வாண
வடியவர்க் கருளுமா நிதியே. க

முந்துமா கமத்தை யருட்டுறை யண்ணன்
மொழிபெயர்த் துரைத்தநூன் முதலா
முதல்வழி சார்பா மூன்றுநூற் கருத்து
முறைதெரி யாமலே கருதி
நந்தவே யெழுது முரைதனைக் குருவாய்
நாடிய குரவரை நம்பி
நற்கதி யடையா வுயிர்களுக் கிரங்கி
நற்கதி கொடுத்திட வேண்டிச்
சிந்தனை யாக்கிப் பதிபசு பாசந்
தெரிந்திட லளிதமா வுரைத்துன்
திருவடி நீழன் மருவிட வைத்த
தேசிக சிகாமணி நீகாண்
ஐந்தலை யரவி னடித்தமா லீரைந்
தாதிய பிறவிநோய் தவிர்த்த
ஆவடு துறைசை யம்பல வாண
வடியவர்க் கருளுமா நிதியே. ௰

கழிநெடில்ஆசிரியவிருத்தம்
முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவபுரம் பெரியபிள்ளையவர்கள்

அருளிச்செய்த

திருவெண்பா.

அங்கமலத் தத்துவித மானபணி யாலகற்றி
வங்கமலத் தத்துவிதம் வைத்தாயே - எந்தாய்
திருவா வடுதுறைவாழ் தேசிகா பொய்யில்
மருவாத வம்பல வாணா. க

உன்போகந் தந்தா யுனக்குவினை யேனருந்தும்
என்போகந் தந்தேனென் னீசனே - இன்புருவா
கைம்மா றுண் டாமோ கவினு வடுதுறையின்
அம்மானே யம்பல வாணா. உ

ஆதி வருணத்தா லரியா லுணையிழந்த
பாதகருக் கேகிரயம் பாலிப்பாய் - நீதியுடன்
தானந்த மானவரைத் தற்பரமாய் விட்டகலா
ஆனந்த வம்பல வாணா. ௩

இருளிரவு தீப மிவைமூன் றடங்க
வருகதிர்போ லேமூன்று மாயத் - தருஞான

பானுவாய் வந்தவனே பண்பா வடுதுறைவாழ்
வானவனே யம்பல வாணா. ௪

முத்தியினுன் செய்கையைப்போன் மூன்றமல முந்தவிராப்
பெத்தமுமுன் செய்கையெனப் பேசுவார் - சத்தியமே
காணாத மூடர்கண்டாய் காவா வடுதுறையில்
வாணாநம் மம்பல வாணா. ௫

அஞ்சா மவத்தைதனி லாணவம்போ மென்றுரைப்பார்
எஞ்சாச் சரியாதி பெண்ணியான் - வஞ்சமலம்
முன்னகற்று மாறறியார் மூடர்கண்டாய் தென்றுறைசை
மன்னவனே யம்பல வாணா. ௬

ஆதியே தென்றுறைசை யம்பலவா ணைவெனீ
பேதமறக் கூடிநின்ற பெற்றிதனை - ஓதிலது
சாக்கிரா தீதந் தருமான்ம லாபமின்பம்
ஆக்குசிவ போகமென லாம். ௭

அத்தனே தென்றுறைசை யம்பலவா ணைவமைந்த
சித்தமுரு விரண்டுந் திபமென்றாய் - சுத்தத்தில்
ஒன்று பதார்த்தமா மொன்றுநின் னேடொன்றும்
ஒன்றுமன வாதே யுரை. ௮

மருளிற் பிறந்து மயங்குமெனை யுன்றன்
அருளிற் பிறப்பித்தா யையா - பொருளான
நானுனக் கென்செய்வே னவிலா வடுதுறைவாழ்
வானவனே யம்பல வாணா. ௯

அந்தந் தெரியா வசிந்திதனீ சிந்திதனு
வந்துன்னோ டென்னை வசமாக்கிப் - பந்தமுறும்
சித்த முதற்கரண மெல்லாந் திருவருளாய்
வைத்தனையே யம்பல வாணு. ௪0

திருவெண்பா
முற்றிற்று.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கைலாச சந்தானகுரவர்களின்

தோத்திரங்கள்

திருநந்திதேவர், சநற்குமாரமுனிவர், சத்தியஞானதரிசனிகள்,

பரஞ்சோதிமுனிவர்.

அருட்குழக ரெழிற்கயிலை முழுக்காவ னந்திபிரா
னடிகள் போற்றி
தெருட்சிபெறு மனக்கமல சநற்குமர முனிவனிரு
திருத்தாள் போற்றி
இருட்டுமலத் தகல்சத்ய ஞானதரி சனிசரண
வினைகள் போற்றி
மருட்சியறு பரஞ்சோதி யருஞ்சீல குருபரன்கான்
மலர்கள் போற்றி. ௧

மெய்கண்டதேவர்.

திங்களொடு கங்கைபுனை யங்கணனூர் செப்புதிரு
வருளி னோடு
தங்குருவாம் பரஞ்சோதி முனிவனினி தறைகுறிப்புந்
தகவாக் கொண்டு

தூங்கமுறு சிவஞான போதமும்வார்த் திகப்பொழிப்புஞ்
சுழிப்பு நீர்சூழ்ந்
திங்கமருந் தமிழ்நாடு விடுபெறப் புரிகுரவ
னிருதாள் போற்றி. உ

அருணந்திசிவாசாரியர்.

மூப்பொருளி னிரியல்பு மோரியல்பா நுவலாது
முறைவெவ் வேறாய்ச்
செப்புசிவா கமங்களின்றன் பொருளொருமை பெறவுணர்த்து
திறமுன் னூலை
ஒப்பவிரி யாப்பதனுற் சித்தியெனும் வழிநூலா
யொளிர்பிற் காலத்
திப்புவியோர் தெளிந்துய்ய மொழிந்தவரு ணந்திசிவ
னிணைத்தாள் போற்றி. ௩

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர்.

திருவளருஞ் சாமமறை திகழ்பராசரன்மரபோன்[வோன்
விரசுகர்பான் மறையுணர்வு விரிந்தொளிரப் புணர்த்து
மருதமொடு கடந்தையையான் மறைஞான சம்பந்த
குருமணிதன் மருமலர்த்தாள் குறித்துருகிப் பரசிடுவாம். ச

உமாபதிசிவாசாரியர்.

அடியார்க் கெளிய னெனத்தில்லை
யண்ண லருளுந் திருமுகத்தின்
படியே பெற்றான் சாம்பாற்குப்
பரம முத்தி யப்பொழுதே

உடலுங் கரைவுற் றடைந்திடுவா
னுயர்நீக் கையினை யருளுக்காற்
கடிதிற் புரிகொற் றங்குடியார்
கமல மலரின் கழல்போற்றி. ரு

அருணமச்சிவாயதேசிகர்.

பெற்றான்சாம் பான்மனைவி யிறைமுதலோர் பேறுறவாற்
பெற்ற வையம்
இற்றேடத் தம்பூசை யீசனுக்காட் டருணீர்பாய்ந்
தெளிதாய்ப் பாகம்
உற்றேங்கு முள்ளிக்கு விடீங்க வுமாபதியா
ருபதே சத்தின்
முற்றான்ற லாகியம ரருணமச்சி வாயகுரு
முதற்றாள் போற்றி. சா

திருவளர் கொற்றங் குடியிடை யமர்ந்த
சீருமா பதிசிவா சிரியன்
அருளுப தேசத் தோடுதன் பூசை
யம்பல வாணர் பூசனையும்
புரிதரு மதிகா ரத்தையு மீந்து
பொன்னடி சூட்டிடப் பெற்ற
குருவரு ணமச்சி வாயகோ மான்றன்
குலமலர்த் தாளிணை போற்றி. எ

சித்தர்சிவப்பிரகாசதேசிகர்.

உத்தமக்கோ முத்திபெறு மொருபதியின் வதிந்தருளி
எத்திறத்த வுயிர்களுக்கு மெளிதாக வொளிர்ஞானம்

பத்திகொள வறிவுறுத்திப் பரவிடு தரும்பெரிய
சித்தர்சிவப் பிரகாச தேசிகர்தாள் சிரத்தணிவாம். அ

நமச்சிவாயதேசிகர்.

இருதய நாப்ப ணஞ்செழுத் துருவி
னிறைவனை யுயிர்க்கொலை செயாமை
அருள்பொறி யடக்கல் பொறைதவம் வாய்மை
யன்பறி வென்னுமென் மலர்கொண்
டொருமையொ டருச்சித் திடுகவென் றடியர்க்
கொள்ளிய திக்கைசெய் துணர்த்தத்
திருவமர் துறைசை யுறையருட் குருவாந்
திருநமச் சிவாயர்தாள் போற்றி. ௬

மறைஞானதேசிகர்.

மறைகளெலா முறையுணர்ந்து மறைஞான முறப்பின்னும்
இறைஞானம் பெறும்விருப்போர்க் கெய்தருமர் நிட்டைநிலைத்
துறைகாட்டித் தன்பெயரி னியல்காட்டுந் துறைசையினின்
மறைஞான தேசிகன்றன் மலர்க்கழல்க டலைக்கணிவாம்.

அம்பலவாணதேசிகர்.

உரவுதச மார்க்கசித்தி சிவாச்சிரம முபதேச
முபாய நிட்டை
தெருளுநிட்டை விளக்கமே பஃறொடை சிகாமணிய
திசய மாலை
திருநமச்சி வாயதுதி யெனுஞான நூல்பத்துஞ்
சிறப்பச் செய்தே
அருள்குருவாய்த் துறைசையம ரம்பலவா ணன்றிருத்தா
ளனுகி வாழ்வாம். ௧௧

உருத்திரகோடிதேசிகர்.

பெருகாவின் றிடுபருவம் பெயராத காவிரிசூழ்
ஒருமாவாழ் துறைசையுறைந் துருத்திரகோ டிகளாகப்
பரயோக மெய்ஞ்ஞானம் பரிபாகர்க் கருளுருத்
திரகோடி தேசிகன்றாள் சென்னியினின் மன்னுவிப்பாம்.

வேலப்பதேசிகர்.

நறுமலர்மஞ் சனமமுது முதலியன மனமதனு
ளுடிக் கொண்டு
மறுவில்சிந்தை தனிற்புரியந் தரியாக மாபூசை
மன்னு யிர்க்குப்
பெறுபுனித மாகுமென வடியவர்க்கு விளக்கியருள்
பிறங்குந் தூய்மை
உறுதுறைசை வேலப்ப தேசிகன்றன் விரைமலர்த்தா
ளுன்னி வாழ்வாம். கரு

குமாரசுவாமிதேசிகர்.

புத்தியே யபுத்தி பூருவ மிரண்டும்
பொருந்துறு முபாயமுன் மையினில்
வைத்திடுஞ் சரியை கிரியைநல் யோக
ஞானமா வகுத்திடு மெட்டும்
ஒத்திடற் பத்தாம் புண்ணிய மென்ன
வுணர்த்துவான் கோமுத்தி வாழுஞ்
சுத்தன்முற் குமார சாமிதே சிகன்றன்
றுணையடி தொழுதுவாழ்ந் திடுவாம். கசா

குமாரசுவாமி தேசிகர்

சொற்குவைமா ருக்கமுனி புறஞ்சூழ்ந்த துறைசைதனிற்
றெல்லு யிர்க்கு
நற்பருவ வரசவிளங் குமரரெனத் தம்முயர்வு
நயப்பக் கூறிக்
குற்றமலப் புலவேடக் குறும்பகற்றிப் பதியாக்குங்
குமா ர சாமி
சற்குரவன் செங்கமல மலர்போலுங் தாளிணைகள்
சார்ந்து வாழ்வாம். கரு

மாசிலாமணிதேசிகர்.

திருவெண்கா டுறைமறையோ ருச்சிட்டஞ் சேர்கூவற்
செறிகி டங்கள்
பெருகுமுவர் நீர்கண்ட தஞ்சையிறை மகிழவன்பிற்
பிறங்கு மாகே
சுரருண்ட பரிகலத்தா லுவர்க்கூப நறுநீராய்ச்
சுரக்க மேலாம்
அருளுந்து கோமுத்திக் குருமாசி லாமணியா
ரடிகள் போற்றி. கசு

ஞானசம்பந்ததேசிகர்

படைத்தல் காத்த லுடைத்தலெனப்
பகரு மும்மைத் தொழிலுடற்கே
கிடைக்கு மெனவு மறைப்பருளல்
கெழும வுயிருக் காமெனவுந்
தொடர்ச்சி பகன்ற தூயவர்க்குத்
துறைசை யுறைந்து சொலிநாளும்

நடத்து மிராம லிங்கஞரு
நற்ருள்பற்றி யுய்ந்திடுவாம். கஎ

வேலப்பதேசிகர்.

நிறைமதியா தித்தருப ராகத்தி ராகுவொடு
நிழலாங் கேது
மறைவின்றி விளங்குதல்போ லிறைவனைத்தம் மனமலரின்
வருணை மைந்தின்
முறைமையினிற்காண்டலுறிற் ருேன்றிடுமம் முதல்வனென
முதிர்பா கர்க்குத்
துறைசைதனி லறிவுறுத்து குருமுதல்வே லப்பன்மலர்த்
துணைத்தாள் போற்றி. கஅ

சுட்டியுணா ருலகசத்தென் றெரோவொன்ரு வொழித்துயிரிற்
சுட்டற் ருேங்கும்
அட்டகுணன் றனையாய்ந்து சோகமெனப் பாவிக்கி
னதனற் ருேன்றும்
எட்டுருவ னற்கருட தியானத்து விடம்போல
வியைந்த வூனம்
விட்டொழியு மெனுந்துறைசை வேலப்ப தேசிகன்ருள்
விரும்பி வாழ்வாம். கசு

திருச்சிற்றம்பலதேசிகர்.

திருமுகவைக் கிறைவேண்ட வவ்வணமே யுலகின்வெம்மை
சிதையத் துன்னி
வருதுழனி முகில்சுரந்து நீர்பொழிந்து வளம்பெருக
வாய்ம லர்ந்த

பெருவிரையாக் கலியுடையான் சிவாகமத்தி னிரிலக்கம்
பெரிது மோர்ந்தோன்
குருதிருச்சிற் றம்பலவன் றுறைசையமர் கோமான்றன்
குலத்தாள் போற்றி. உ௯

அம்பலவாணதேசிகர்.

ஐந்தொழிலிற் படைப்பாதி நான்கூன நடத்திறு
லாரு யிர்க்கு
நந்துபரி பாகமுறச் செய்தருள லெனுஞான
நடத்தி றலே
பந்தமுறு முத்திநிலை கைகூட்டு வான்றுறைசைப்
பதியின் வைகுஞ்
சுந்தரவம் பலவாண குரவனிரு திருத்தாள்க
டொழுது வாழ்வாம். உக

சுப்பிரமணியதேசிகர்.

சுத்த சித்த முற்றுருகித்
தொழும்பா யொழுகு குழாங்கட்குப்
பெத்த முத்தி யிரண்டினிலும்
பிறழா மும்மைப் பொருளியலென்
றுத்தி யோடுந் தெளித்தருள்பாக்
கொளிச்சா றுறைசைக் கண்வாழும்
அத்தன் குருசுப் பிரமணிய
வமலன் கமல வடிபோற்றி. ௩௨

அம்பலவாணதேசிகர்.

சரியை முதலாந் தவங்கடமைச்
சாதிப் பவர்கட் குணவாதி

உரிமை யாக வுதவலின்மே
லுயர்ந்த வறமின் றென்றுணர
அரிய வன்ன தானமடி
யவர்க்குப் பரிந்து புரிதுறைசைப்
பெரிய குருவம் பலவாண பெருமா
னடியை முடிவைப்பாம். உரு

சுப்பிரமணியதேசிகர்.

பத்தி புரியு மன்பர்மும்மைப் பாச விருளைத் தூரந்துபர
முத்தி நெறியை யறிவுறுத்தி மூவா நிரதி சயவின்ப
அத்தி யதனி லமிழ்விப்பா னமருந் துறைசைப் பதிமுத்த
சித்தன் குருசுப்பிரமணிய தேவன் கழல்க டொழுதுய்வாம்.

தோத்திரங்கள்
முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவஞானயோகிகள் மீது

கீர்த்தனை.

தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணியசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

பல்லவி.

நினைத்தாற் சகிக்கப் போமோ-என்சுவாமியை
நினைத்தாற் சகிக்கப் போமோ.

அநுபல்லவி.

எனைத்தனி விட்டகன்ற
எந்தைசிவ ஞானவாழ்வை நினைத்தால்.

சரணங்கள்

கருணை முகத்தைக்காட்டிக்
கனிந்த மொழியைக்காட்டித்
தருண வடிவைக்காட்டித்
தனித்துவிட் டகன்றாரை, நினைத்தால்.

காவி யுடையழகுங்
கவினார்வெண் ணீற்றொளியும்

பாவியேன் கண்ணிற்காட்டிப்
பரவீடு சேர்ந்தாரை, நினைத்தால்.

சிவவேடச் சேவைதந்துந்
திருவடி நீழல்தந்தும்
அவமேகை விட்டிங்கென்னை
அகன்றாரை நாடியந்தோ, நினைத்தால்.

கலைஞானஞ் சிவஞானங்
கலந்தளித் தென்னையாளும்
நிலையாரை யென்னுயிராய்
நிறைந்துநின் றகன்றாரை, நினைத்தால்.

கருவிலென் னோடிருந்து
கருணையாய்க் கொண்டுவந்து
பெருவாழ்வில் வைத்தகன்ற
பேருளா ளரைநான், நினைத்தால்.

கண்ணினு ளகலாரைக்
கருத்தினுள் விலகாரை
எண்ணியென் னித்தவிக்க
இங்ககன் றாரையையோ, நினைத்தால்.

என்னுயிர் கவர்ந்தாரை
எனதெழில் கவர்ந்தாரை
மன்னுதுயர் தந்தாரை
மறக்கவுங் கூடவில்லை, நினைத்தால்.

கண்டார்நெய் பால்கனிதேன்
கடலமுதுங் கலந்து
கொண்டார்போல் நான்மகிழக்
கூடிப் பிரிந்தவரை, நினைத்தால்.

துணைபிரி யாவனமே
சுகமே மயில்குயிலே
இணைபிரி யாவன்றிலே
எனைப்பிரிந் தாரைநாடி, நினைத்தால்.

பாம்பின்வாய்த் தேரைபோலப்
பலபல துயருற்றுத்
தேம்பினேன் றன்னையாளச்
சீக்கிரம் வருவாரை, நினைத்தால்.

ஆரேனும் பத்தியனு
வளவுசெய் தாலுமவர்
சீரேறு செல்வமுறச்
செய்தாரைப் பிரிந்தத்தை, நினைத்தால்.

ஆயிலிய நாளாரை
ஆவடு துறையாரை
நாயேனைப் பிரிசிவ
ஞானபூ ரணரைநான், நினைத்தால்.

சிவஞானயோகிகள் கீர்த்தனை
முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவஞானயோகிகள் மீது

தொட்டிக்கலைச்

சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் அருளிய செய்யுட்கள்

கருணைபொழி திருமுகத்திற் றிருநீற்று நுதலுங்
கண்டாரை வசப்படுத்தக் கனிந்தவா யழகும்
பெருமைதரு துறவோடு பொறையுளத்திற் பொறுத்தே
பிஞ்ஞகனார் மலர்த்தாள்கள் பிரியாத மனமும்
மருவினர்க ளகலாத ஞானமே வடிவாம்
வளர்துறைசைச் சிவஞான மாமுனிவன் மலர்த்தாள்
ஒருபொழுது நீங்காம லெமதுளத்திற் சிரத்தில்
ஓதிடுநா வினிலென்று முன்னிவைத்தே யுரைப்பாம். க

திண்ணவின்பச் சேவடியுந் திருவிழியுந்
திருமார்புஞ் செல்வக் கையும்
நண்ணுமன்பர்க் கருள்கருணைத் திருமுகமும்
பசுங்குழவி நடையே யாசிப்

புண்ணியத்தின் பொலிவாகி யற்புதக்கோ
லக்கொழுந்தாய்ப் புலோ யேற்குக்
கண்ணைவிட்டு நீங்காத சிவஞான
சற்குருவே கருணை வாழ்வே. ௨

ஓதரிய வாய்மைச் சிவாகமங் கட்கெலா
முற்றபே ராக ரமதாய்
ஓங்குதிரு வாவடு துறைப்பதியி லற்புதத்
தொருவடிவு கொண்ட ருளியே
பேதமுறு சமயவா திகளுள மயக்கைப்
பெயர்க்கும்ரச குளிகை யாகிப்
பிரியமுட னேவந் தடுத்தவர்க் கின்பப்
பெருங்கருணை மேரு வாகி
ஆதரித் தடியேங்க ளுன்னைத் தெவிட்டாத
வமிர்தசா கரமா கியே
அழகுபொலி கலைசைச் சிதம்பரே சுரரடிக்
கதிமதுர கவிதை மாரி
மாதவர் வழுத்தப் பொழிந்தருளி யென்றுமவர்
மன்னிவளர் சந்நி தியிலோர்
மணிவிளக் கென்னவளர் சிவஞான மாதவன்
மலர்ப்பதம் வணங்கு வாமே. ௩

சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் அருளிய செய்யுட்கள்
முற்றும்.